

РЕШЕНИЕ

№ 7423

гр. София, 21.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.11.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Петя Стоилова

**ЧЛЕНОВЕ: Силвия Димитрова
Атанас Николов**

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **8338** по описа за **2020** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на П. Д. П., чрез адв. К. В. – САК, срещу Решение от 31.12.2019 г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 6-ти с-в, по н.а.х.д. № 13068/2019 г., с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 19-4332-009853 от 29.05.2019г., издадено от ВПД Началник сектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което за извършено нарушение по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП на основание чл. 175, ал. 3, предл. първо от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ на касатора са наложени административни наказания „глоба“ в размер на 300 лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6 месеца.

В жалбата се съдържат оплаквания за неправилност и незаконосъобразност на първоинстанционното решение, поради нарушение на материалния закон и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила – касационни основания по чл. 348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК, поради което се иска неговата отмяна. Твърди се, че процесното МПС е регистрирано по надлежния ред и има регистрационни табели. На следващо място, се твърди, че районният съд е допуснал процесуално нарушение на чл. 330 от НПК, а именно не се е произнесъл по направените доказателствени искания, касаещи събиране на доказателства относно това изпращано ли е уведомление до нарушителя за прекратяване на регистрацията на МПС-то и за прекратяване на застрахователното

покрите по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. Твърди се в тази връзка, че липсва елемент от субективната страна на нарушението поради липсата на знание от страна на нарушителя, че застраховката, съответно регистрацията на автомобила, са прекратени. Релевират се доводи за квалифициране на случая като несъставомерен поради липса на вина при наличие на извинителна грешка и случайно деяние – чл. 14, ал. 1 от Наказателния кодекс /НК/ и чл. 15 от НК. Сочат се и процесуални нарушения при издаване на НП – липса на основание за издаване и липса на реквизити по чл. 57, ал. 1 от ЗАНН, конкретно липса на посочване на датата на прекратяване на регистрацията. Релевират се доводи за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Искане се отмяна на съдебното решение и на НП, алтернативно се иска след отмяна на решението връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на СРС. Претендира направените по делото разноси пред две инстанции.

В съдебно заседание касаторът не се явява, представлява се от адв. В., която поддържа жалбата.

Ответникът по касационната жалба не се явява и не изпраща представител в съдебното заседание.

СГП изразява становище за основателност на жалбата.

Административен Съд С. – град, XXI касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана от надлежна страна в законоустановения срок в изпълнение на разпоредбата на чл. 211, ал.1 от АПК, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

За да постанови решението си, районният съд е събрал писмени доказателства и въз основа на тях е намерил за установени фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. Първоинстанционният съд е приел, че на 23.10.2018 г., около 18:30 ч., в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица] към лифт „С.“, жалбоподателката управлявала лек автомобил „С.“ с рег. [рег.номер на МПС], при което реализирала ПТП с участието на друг водач. В тази връзка било установено, че жалбоподателката няма валидна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите и автомобилът е с прекратена регистрация на основание чл. 143, ал. 10 от ЗДвП. За констатираното нарушение бил съставен на същата дата АУАН 824386/23.10.2018г. и било образувано досъдебно производство ЗМ № 119/2019 г. по описа на ОВ РУ-СДВР, пр.пр. № 54863/2018 г. по описа на СРП за евентуално извършено престъпление по чл. 345, ал. 2, вр. с ал. 1 от НК. След направен извод, че в случая не се касае за извършено престъпление, досъдебното производство било прекратено и материалите по преписката били изпратени на полицейския орган за преценка за наличие на административно нарушение. След като разгледал преписката, административнонаказващият орган издал процесното НП по реда на чл. 36, ал. 2 от ЗАНН на основание чл. 175, ал. 3, пр. първо ЗДвП.

За да потвърди НП, СРС стигнал до извод, че НП е издадено от компетентен орган и при спазване на процесуалните правила. Приел е, че е безспорно доказано извършването на вмененото на касатора нарушение, като в случая причините за управление на МПС без регистрация са без значение за съставомерността на нарушението. Приел е, че наказанието е правилно индивидуализирано.

Така постановеното решение е неправилно. Настоящият състав намира за

основателни релевираните възражения за липса на субективния елемент на нарушението, поради което същото е несъставомерно.

Съгласно чл. 140, ал. 1 от ЗДвП „по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места“. В случая от представените по делото доказателства безспорно се установява, че на 23.10.2018г. управляваният от жалбоподателката автомобил е бил със служебно прекратена регистрация на основание чл. 143, ал. 10 от ЗДвП, който гласи, че „служебно се прекратява регистрацията на пътни превозни средства, за които е получено уведомление от Гаранционния фонд по чл. 574, ал. 11 от Кодекса за застраховането, и се уведомява собственикът на пътното превозно средство“. Регистрацията се прекратява служебно след получаване на уведомление от Гаранционния фонд, за което обстоятелство обаче се уведомява и собственикът на превозното средство, както предвиждат и чл. 143, ал. 10 от ЗДвП и чл. чл. 18б, ал. 2, във връзка с ал. 1, т. 8 от Наредба I- 45 от 24.03.2000г.

Съгласно чл.7, ал.1 от ЗАНН деянието, обявено за административно нарушение е виновно, когато е извършено умишлено или непредпазливо. Вината в административнонаказателния процес, подобно на наказателния процес се доказва, а не се презюмира. Обстоятелството, че уведомяването на собственика на автомобила за прекратената регистрация, не е изрично предвидено като елемент от фактическия състав на нарушението по чл.140, ал.1 вр. с чл.143, ал.10 от ЗДвП не означава, че деянието е съставомерно, независимо от знанието на собственика на автомобила за служебно издадения акт за дерегистрация. Нормативната уредба на процедурата по служебна дерегистрация на ППС - чл. 143, ал. 10 от ЗДвП и чл. 18, ал. 2, вр. с чл. 18 б, ал. 1, т. 8 от Наредба I- 45 от 24.03.2000г. е лаконична, поради което са приложими общите правила на АПК. Казано е единствено, че това става след уведомление от Гаранционния фонд, но съществува законова празнота относно срока, в който същото следва да бъде изпратено до органа по регистрация на МПС, както и срокът, в който той следва да издаде акта по дерегистрация. Следователно, обективно невъзможно е собственикът на ППС да има знание за факта и датата на дерегистрация на МПС, ако изрично не е бил уведомен. Именно поради това и в чл. 143, ал. 10 от ЗДвП, и в чл. 18б, ал. 3 от Наредба I- 45 от 24.03.2000г. е изрично регламентирано уведомяване на собственика. Деререгистрацията не произтича директно от нарушаване на задължението на собственика да поддържа валидна застраховка „Гражданска отговорност“, за което изпълнение последният би имал знание при полагане на дължимата грижа, а е необходимо да бъде издаден служебно съответен индивидуален административен акт. По реда на чл.26, ал.1 АПК за започване на производството, административният орган е длъжен да уведоми известните заинтересовани граждани, в случая собственика на МПС. Ако срокът за приключване на производството е по-дълъг от 7 дни, в уведомлението се включва и информация за датата, до която трябва да бъде издаден актът. Съобщаването на акта на заинтересованите лица също става по общите правила на АПК – чл. 61, ал.1.

При писмено заявление от собственика, прекратяването на регистрацията на пътното превозно средство се извършва с отбелязване в свидетелството за регистрация и предоставяне на табелите с регистрационните номера (чл.143, ал.6 ЗДвП). Връщането на регистрационните табели в сектор ПП е елемент от фактическия състав на доброволната дерегистрация. В случая, освен, че при съставяне на АУАН на

23.10.18г. автомобилът е бил с регистрационни табели, административнонаказващият орган не е събрал доказателства, че органът по дерегистрация е изпълнил задълженията си за уведомяване и съобщаване на акта по реда на АПК. Въпреки направените в същия смисъл от наказаното лице твърдения в жалбата до РС, ответникът по нея не е представил данни, че до П. Д. Х. е изпратено уведомлението по чл. 143, ал. 10 от ЗДвП, както и че същата е научила за факта на прекратената регистрация по друг начин, поради което недоказан остава субективният елемент от състава на административното нарушение.

Освен горното е допуснато несъответствие между АУАН и НП при отразяване на обстоятелствата и тяхната правна квалификация. В АУАН правилно е посочено, че регистрацията на МПС е прекратена на основание чл. 143, ал. 10 от ЗДвП, докато в НП е посочен чл. 143, ал. 15 от с.з. Съгласно последната разпоредба „служебно, с отбелязване в автоматизираната информационна система, се прекратява регистрацията на регистрирано пътно превозно средство на собственик, който в двумесечен срок от придобиването не изпълни задължението си да регистрира превозното средство“. В настоящия случай не се спори, че автомобилът е преминал първоначална регистрация и е с поставени регистрационни табели, които са били налични и към момента на извършване на процесното нарушение. Допуснатото нарушение е съществено, тъй като се е отразило върху възможността на нарушителя да разбере фактическите обстоятелства от значение за квалификацията на нарушението.

Предвид изложеното, решението на СРС е неправилно и следва да се отмени, като се отмени изцяло като незаконосъобразно и процесното НП. Претенцията за присъждане на направените разноски в двете инстанции не може да бъде удовлетворена, тъй като такива за процесуално представителство от адв. В. не са доказани. Платената държавна такса в касационното производство е недължима, поради което няма основание за същата да бъде осъден ответника по касация.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2 АПК, вр. чл. 222, ал. 1 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, XXI КС

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 31.12.2019 г. на Софийски районен съд, НО, 6-ти с-в, по н.а.х.д. № 13068/2019 г.

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 19-4332-009853 от 29.05.2019 г., издадено от ВПД Началник сектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“ при СДВР.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

